

netop det Forhold indtræde, som det ærede Medlem for Maribo har omtalt, da han meente, at Ministeriet vilde forgjæves søge Overenskomst med en Afdeling Delegerede, og vil da Forsamlingen ikke følge hans Raad: at sige Nei til hele Loven, dersom den ikke kan sætte sin Mening igjennem imod Ministeriet? Man vil see, at med en Forsamling af denne Art er der et overmaade ringe Haab om at komme ud af det i et Tilfælde som det omhandlede. Dersom man siger: men I ville meget lettere kunne komme til at sætte Skatten ned, f. Ex. til 100 Rd., og Indtægts-census til 600 Rd., saa siger jeg: ja, det er en Mulighed, men det er en Mulighed, som vi ikke sætte den mindste Priis paa; den Art af Begjeringer vil jeg for min Part ikke sætte den mindste Priis paa. Jeg siger, at Skattes-census er for høj, men det er hovedsagelig Indtægts-census, jeg anseer forkastelig, og jeg skal komme tilbage til dette siden. Det ærede Medlem har undersøgt, om der da var andre Udveie at gaae. Han har sagt, det andet Alternativ i § 5 i Bestemmelserne om Indskrænkning af Grundloven kan bruges, men har atter her stillet Rigsraadet frem som et Stræmmebillede. Men, naar en Forsamling blev sammenkaldt efter dette andet Alternativs Bestemmelse, og den da vedtog en forandret Valglov, saa gad jeg dog vide, om det ærede Medlem troer, at dette Rigsraad af 20 Medlemmer skulde forsøge at gjøre Modstand. Han har gjort opmærksom paa en Ting ved denne Leilighed, som er fuldkommen rigtig; han har sagt, de ærede Medlemmer, som ønske Forandringer og forfølge denne Sag, de maa enten angribe det forrige Ministerium og maaskee det nærværende Ministerium for Udgivelsen og Anerkjendelsen af Forordningen af 26de Juli, eller de maae anerkjende Rigsraadets Besøielse til at have en afgjørende Stemme med i disse Sager, og derom, meente han, ville vi ikke kunne blive enige. Ja, der har det ærede Medlem forsaavidt Ret, at jeg og maaskee et Par Medlemmer med mig ikke ville kunne blive enige med de Andre derom. Men dersom her bliver et Fleertal, som gaaer imod, af en nogenlunde tilstrækkelig Størrelse, af mere end et Par Dvertallige, saa er den hele Ind-

venning borte, thi alle de Dvrige have jo under det ærede Medlems Anførsel som een Mand forbeholdt sig Ret til at gjøre denne Sag til Gjenstand for retlig Undersøgelse, saa den Banffelighed troer jeg vil falde bort. Jeg troer ikke, det vil behøves, jeg troer ikke, det vil være rigtigt, men i ethvert Tilfælde staaer det dem jo frit for, som saa komme til at handle, at gaae den Ve. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg paa ingen Maade kan tænke mig som Leder eller Fører i denne Sag, fordi jeg ikke vil indskrænke nogenfomhelst Handlefrihed fra at komme til en Afgjørelse i en anden Retning, da jeg er saa overbevist om, at den Ve, vi her ere come ind paa, er ødelæggende og fordærlig. Deri ligger ogsaa Bevist for, at jeg i alle mine Handlinger, dette Spørgsmaal angaaende, saavel med Hensyn til det forrige Ministerium som til dette ikke har handlet efter nogenfomhelst Indsydelse af mit „Hjertelag“. Mit Hjertelag i den Betydning har intet med den Art Sager at gjøre. Jeg har ofte advaret imod Hjertelaget i politiske Sager, og jeg advarer imod den Valgindretning, vi skulle gaae til, for det meget Hjertelag, der vil komme ind i Spillet. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg advarer derimod. Jeg har ikke havt noget tænkeligt Hjertelag for Nogenfomhelst af det afgaaede Ministerium. Jeg staaer i ingen Forbindelse, i intet Omgangsforhold og Venffabsforhold til det, jeg har aldrig nydt noget Godt af det, jeg har viist det fuldkommen saa mange Tjenester, som det har viist mig (Mon rad: Det er rigtigt). Jeg staaer derimod i venffabeligt Forhold til enkelte af de nuværende Ministre, jeg har viist dem Venffab og modtaget Venffabsbeviser af dem, og jeg ønsker dem personligt alt Godt og staaer i Omgangsforhold til nogle af dem, saa, skulde der være Spørgsmaal om „Hjertelag“, maatte det føre mig til dem. Men her er Spørgsmaal om Undersøgelse af Forholdene, om Overveieelse af den hele Plan, som forfølges for at naae til et givet Maal, og jeg har allerede givet Antydninger, hvorfor jeg holder mig overbevist om, at vi havde gjort rigtigt i at have Dinene skarpt fastede paa det forrige Ministeriums Handlinger og ikke komme til et